

Sygn. akt: X GR 5/17

POSTANOWIENIE

Dnia 06 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Cezary Zalewski

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2017 roku w Warszawie,

na posiedzeniu niejawnym,

wniosku dłużnika – HCH spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie

o otwarcie postępowania sanacyjnego

postanawia:

1. otworzyć postępowanie sanacyjne Dłużnika – HCH spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, numer KRS 0000315654;
2. oddalić wniosek o zezwolenie Dłużnikowi na wykonywanie zarządu nad całością jego przedsiębiorstwa i odebrać zarząd własny Dłużnikowi;
3. wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie SSR Moniki Gajdzińskiej-Sudomir oraz zarządcę w osobie DGA Centrum Sanacji Firm S.A. z siedzibą w Poznaniu (numer KRS 0000442983);
4. wskazać, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 342 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. 2015, poz. 978), a otwarte postępowanie ma charakter postępowania głównego.

SSR Cezary Zalewski

Sygn. akt: X GR 5/17

Uzasadnienie
punktu IV Postanowienia

Dłużnik HCH sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wniósł o otwarcie postępowania sanacyjnego.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Postanowienie o otwarciu postępowania sanacyjnego, które zostało wydane na posiedzeniu niejawnym, podlega uzasadnieniu z urzędu wyłącznie w zakresie dotyczącym jurysdykcji krajowej (art. 357 § 2 K.p.c. w zw. z art. 209 Prawa Restrukturyzacyjnego – dalej jako Pr.Re.) gdyż tylko w tym zakresie przysługuje na nie zażalenie wierzycielom.

Siedziba HCH sp. z o.o. zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego, mieści się w Warszawie.

HCH sp. z o.o. posługuje się warszawskim adresem do korespondencji i prowadzi działalność gospodarczą na terenie Polski

Dla rozstrzygnięcia wniosku dłużnika o otwarcie postępowania sanacyjnego w pierwszej kolejności niezbędne jest ustalenie czy sąd polski posiada jurysdykcję krajową do rozpoznania sprawy. W tym celu konieczne jest określenie właściwej dla rozpoznawanej sprawy normy jurysdykcyjnej z uwzględnieniem faktu, że kwestia jurysdykcji krajowej jest uregulowana zarówno w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne (art.342 Pr.Re.) jak i w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U.UE L 160/1 z dnia 30 czerwca 2000 r.). Rozporządzenie unijne obowiązuje w całości i bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Oznacza to, że w sprawach objętych Rozporządzeniem i w zakresie w nim uregulowanym mają zastosowanie przepisy Rozporządzenia z wyłączeniem przepisów prawa polskiego, w tym również z wyłączeniem przepisów prawa restrukturyzacyjnego dotyczących międzynarodowego postępowania restrukturyzacyjnego (tytuł III ustawy – Prawo restrukturyzacyjne). Zasada ta została również potwierdzona w przepisach polskiego prawa restrukturyzacyjnego, które w art. 338 ust. 1 stanowi, że przepisów z zakresu międzynarodowego postępowania restrukturyzacyjnego (przepisów tytułu III) nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem stanowi inaczej. Wskazany wyżej dualizm legislacyjny powoduje, że dla zastosowania właściwej normy jurysdykcyjnej sąd w pierwszym musi ustalić czy rozpoznawana sprawa jest objęta zakresem zastosowania Rozporządzenia nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego stosuje się do zbiorowych postępowań przewidujących niewypłacalność dłużnika, które obejmują całkowite lub częściowe zajęcie majątku oraz powołanie zarządcy. Wykaz postępowań, które spełniają wskazane wyżej warunki jest zawarty w załączniku A. Każde krajowe postępowanie, które jest wymienione w załączniku A do Rozporządzenia podlega przepisom Rozporządzenia i jest uważane za postępowanie w przedmiocie niewypłacalności w rozumieniu art. 1 ust.1, a jednocześnie Rozporządzenie nie dotyczy tych postępowań, które w tym załączniku nie są wymienione. Oznacza to również, że jeżeli postępowanie jest wymienione w załączniku A to nie ma potrzeby ustalania jakichkolwiek dalszych przesłanek w celu stwierdzenia, że ten rodzaj

postępowania, co do zasady, jest objęty zakresem regulacji Rozporządzenia. Postępowanie sanacyjne do dnia dzisiejszego nie zostało ujęte w załączniku A do Rozporządzenia co oznacza, że niniejsza sprawa nie jest objęta jego zakresem zastosowania. Uzasadnia to badanie istnienia jurysdykcji krajowej na podstawie art. 342 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (dalej jako Pr.Re.).

Zgodnie z art. 342 ust. 1 Pr.Re. do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich należą sprawy restrukturyzacyjne, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika. Zgodnie z ust. 2 cytowanego artykułu sądom polskim przysługuje również jurysdykcja, jeżeli dłużnik prowadzi w Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą albo ma miejsce zamieszkania lub siedzibę albo majątek. Zgodnie z art. 342 ust. 3 Pr.Re. jeżeli jurysdykcja sądu polskiego jest wyłączna, postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter głównego postępowania restrukturyzacyjnego. W pozostałych przypadkach postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter ubocznego postępowania restrukturyzacyjnego.

Definicja legalna pojęcia „główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika” została zawarta w art. 15 ust. 2 Pr.Re., zgodnie z którym przez główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika należy rozumieć miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością o charakterze ekonomicznym i które jako takie jest rozpoznawalne dla osób trzecich.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 Pr.Re. w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, domniemywa się, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest miejsce siedziby.

Dłużnik jest spółką z siedzibą w Warszawie. Zgodnie ze wskazanym domniemaniem należy więc uznać, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Polsce.

Domniemanie powyższe nie zostało w niniejszej sprawie obalone. Z ustalonego przez sąd stanu faktycznego wynika, że dłużnik prowadzi działalność gospodarczą w Polsce, tutaj znajduje się jego przedsiębiorstwo i majątek.

W związku z powyższym należało uznać, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Warszawie, co oznacza, że zgodnie z art. 342 ust. 1 Pr.Re. sąd polski posiada jurysdykcję do rozpoznania sprawy, a otwarte postępowanie sanacyjne ma charakter postępowania głównego (art. 342 ust. 3 Pr.Re.).